

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ САВЕЗНЕ
РЕПУБЛИКЕ НЕМАЧКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ
БЕЗБЕДНОСТИ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о сарадњи у области безбедности, потписан 22. марта 2016. године, у Берлину, у оригиналу на српском и немачком језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о сарадњи у области безбедности у оригиналу на српском језику гласи:

Споразум између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о сарадњи у области безбедности

Влада Републике Србије

и

Влада Савезне Републике Немачке

(у даљем тексту: стране уговорнице)

у настојању да наставе учвршћивање и развијање пријатељских односа између Републике Србије и Савезне Републике Немачке,

у уверењу да је сарадња од великог значаја за ефикасно спречавање и сузбијање кривичних дела, посебно организованог и тешког криминала, тероризма, криминала у вези са опојним дрогама, илегалне трговине оружјем, као и илегалне миграције и кријумчарења људи преко државне границе,

вођене намером да на својој државној територији грађане својих држава као и друга лица ефикасно штите од кривичних дела,

у складу са циљевима и начелима међународних уговора које су потврдиле обе државе, као и резолуцијама Уједињених нација и њихових посебних организација у области сузбијања криминала,

споразумеле су се као што следи:

Члан 1.

Предмет сарадње

(1) Стране уговорнице међусобно сарађују преко својих надлежних органа на превенцији, сузбијању и расветљавању кривичних дела организованог и тешког криминала.

(2) Та сарадња посебно обухвата следеће области:

1. кривична дела против живота, тела, здравља и личне слободе;
2. тероризам и финансирање тероризма;
3. неовлашћено гајење, неовлашћена производња, добијање, прерада, складиштење, увоз, извоз или превоз као и недозвољена трговина опојним дрогама, психотропним супстанцама и прекурсорима;
4. посредовање у вршењу проституције и трговина људима;
5. кријумчарење људи и илегална миграција;
6. недозвољена производња, недозвољена трговина и кријумчарење оружја, муниције и експлозивних материја, као и радиоактивног материјала;
7. недозвољена трговина робама и технологијама са могућом двоструком наменом;
8. недозвољена трговина културним добрима;
9. уцена, изнуда и отмица;

10. производња и стављање у промет фалсификованог новца, фалсификовање неготовинских платних средстава или вредносних папира, као и употреба фалсификованих неготовинских платних средстава или вредносних папира;
11. производња фалсификованих или преправљање службених докумената и исправа;
12. имовински криминал;
13. међународно кријумчарење возила;
14. превара, укључујући и превару која се односи на субвенције;
15. утаја пореза и царинских дажбина;
16. корупција;
17. превара у играма на срећу и недозвољено организовање игара на срећу;
18. прање новца;
19. кривична дела против животне средине;
20. високотехнолошки криминал;
21. кривична дела против интелектуалне својине.

(3) Стране уговорнице ће међусобно сарађивати, посебно у случајевима у којима се врше кривичне радње или се припремају такве радње на државној територији једне од страна уговорница, а постоје индиције да се те радње могу односити и на државну територију друге стране уговорнице или могу представљати опасност за њену безбедност.

Члан 2.

Облици сарадње

Стране уговорнице ће у складу са одредбама члана 5. овог споразума међусобно сарађивати на превенцији и сузбијању организованог криминала, тероризма и других кривичних дела из члана 1. овог споразума. У ту сврху стране уговорнице ће:

1. по потреби размењивати стручњаке са циљем међусобног обавештавања о врстама и методама превенције и сузбијања криминала, као и стручњаке за сузбијање посебних облика сузбијања криминала и криминалистичке технике;
2. саопштавати једна другој информације и личне податке о учесницима у кривичним делима, о структури група извршилаца и криминалних организација, о њиховим међусобним везама, о типичном понашању извршилаца и група, о чињеничном стању, посебно о времену, месту и начину извршења кривичног дела, о средствима извршења кривичног дела, специфичностима, као и о прекршеним одредбама кривичног законика и предузетим мерама, уколико је то потребно за сузбијање кривичних дела или у конкретном случају, за отклањање значајне опасности за јавну безбедност;
3. на захтев спровести мере дозвољене у складу са одредбама националног законодавства оне стране уговорнице којој је упућен захтев, при чему стране уговорнице могу одобрити

присуство представника надлежних органа друге стране уговорнице приликом спровођења оперативних мера;

4. кроз међусобно усклађене полицијске мере сарађивати у оперативним истрагама, као и једна другој пружати персоналну, материјалну и организациону помоћ;
5. размењивати искуства и информације, посебно о уобичајеним методама међународног криминала као и о посебним, новим појавним облицима вршења кривичног дела;
6. сарађивати у области заштите сведока из делокруга надлежности полиције;
7. по потреби размењивати резултате криминалистичких и криминолошких истраживања;
8. сарађивати у области криминалистичког вештачења;
9. међусобно ставити на располагање узорке предмета стечених извршењем кривичних дела или употребљених за извршење кривичних дела или који се злоупотребљавају;
10. према могућностима упутити стручњаке са циљем стручног усавршавања и размене искустава;
11. сарађивати у области стручног образовања и усавршавања;
12. по потреби и у оквиру конкретних истражних поступака са циљем припреме и спровођења заједничких мера одржавати радне састанке.

Члан 3.

Сарадња приликом превенције и сузбијања криминала у вези са опојним дрогама

У циљу превенције и сузбијања неовлашћеног гајења, неовлашћене производње, добијања, прераде, складиштења, увоза, извоза и превоза опојних дрога као и неовлашћене трговине опојним дрогама, психотропним супстанцама и прекурсорима, стране уговорнице ће у складу са одредбама члана 5. овог споразума нарочито чинити следеће:

1. саопштавати једна другој личне податке и друга сазнања која се односе на поступак о лицима која учествују у неовлашћеној производњи опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора, као и неовлашћеној трговини таквим материјама, податке о скровиштима и превозним средствима, начину рада, местима порекла и дестинацијама дистрибуције опојних дрога, као и посебне појединости случаја, уколико је то потребно за сузбијање кривичних дела или у конкретном случају за отклањање значајне опасности за јавну безбедност;
2. на захтев спровести контролисане испоруке и друге посебне истражне мере у вези са неовлашћеном трговином опојним дрогама, психотропним супстанцама и прекурсорима, као и другу страну уговорницу обавестити о добијеним сазнањима;
3. саопштавати једна другој информације о уобичајеним методама илегалне, прекограничне трговине опојним дрогама, психотропним супстанцама и прекурсорима;

4. размењивати резултате криминалистичких и криминолошких истраживања о трговини опојним дрогама и психотропним супстанцама и злоупотреби истих;
5. достављати једна другој информације о новим опојним и другим опасним супстанцама које се злоупотребљавају, а које су биљног или синтетичког порекла;
6. размењивати искуства у надзору над легалним прометом опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора који су неопходни за њихову неовлашћену производњу, и то у вези с могућим неовлашћеним преусмеравањем ових материја у нелегалне токове;
7. заједно спровести мере које су неопходне за спречавање неовлашћеног преусмеравања ових материја у нелегалне токове, а које надилазе обавезе страна уговорница из важећих конвенција у области опојних дрога;
8. спровести заједничке мере са циљем сузбијања неовлашћене производње синтетичких дрога.

Члан 4.

Захтев за достављање информација

(1) Достављање информација врше органи једне стране уговорнице који су надлежни у складу са одредбама члана 6. овог споразума на писмени захтев надлежних органа друге стране уговорнице. У хитним случајевима захтев се може поднети и усмено, с тим да буде без одлагања потврђен писменим путем.

(2) Захтев из става 1. овог члана подноси се на српском или немачком или неком другом језику који су обе стране споразумно одабрале, и садржи:

1. податке о сврси захтева;
2. информације потребне за испуњавање захтева;
3. податак о томе које информације треба доставити и
4. рокове за испуњавање захтева, уколико је то потребно.

(3) У складу са својим националним законодавством надлежни органи једне стране уговорнице ће саопштити надлежним органима друге стране уговорнице информације и без претходно поднетог захтева, уколико су исте од значаја за другу страну уговорницу у сузбијању и расветљавању кривичних дела организованог и тешког криминала.

(4) Достављене информације се не прослеђују трећој страни без претходног писменог одобрења стране уговорнице која је те информације доставила.

Члан 5.

Поштовање закона и осталих прописа страна уговорница и однос према другим међународним споразумима

(1) Стране уговорнице сарађују у свим областима наведеним у овом споразуму у складу са својим националним законодавством.

(2) Овај споразум не утиче на обавезе страна уговорница које произилазе из билатералних или мултилатералних споразума.

(3) Овај споразум не утиче на одредбе националног законодавства о изручењу и другој правној помоћи у кривичним стварима нити на одредбе националног законодавства о административној и правној помоћи у фискалним стварима нити на остале обавезе страна уговорница које произлазе из билатералних и мултилатералних споразума. Овај споразум не представља основ за подношење захтева за достављање података или информација са циљем њиховог коришћења као доказ у кривичним поступцима. Подаци или информације достављене у складу са одредбама овог споразума, не смеју се употребљавати у ту сврху без претходног одобрења стране уговорнице која их доставља, а која ће то одобрити у складу са националним законодавством и у складу са важећим одредбама из билатералних или мултилатералних споразума о пружању правне помоћи у кривичним стварима.

Члан 6.

Надлежни органи

(1) У циљу спровођења овог споразума сарадња између страна уговорница одвијаће се непосредно између доле наведених надлежних органа и стручњака које ће ти органи именовати.

1. Надлежни органи на страни Владе Републике Србије су:
 - а) Министарство унутрашњих послова,
 - б) Министарство финансија и
 - в) Министарство здравља.
2. Надлежни органи на страни Владе Савезне Републике Немачке су:
 - а) Савезно министарство унутрашњих послова
 - б) Савезно министарство финансија,
 - в) Савезно министарство здравља,
 - г) Савезна криминалистичка служба,
 - д) Дирекција Савезне полиције,
 - ђ) Царинска криминалистичка служба и
 - е) Савезни институт за лекове и медицинске производе.

(2) Стране уговорнице обавестиће дипломатским путем једна другу о изменама у надлежностима или називу органа који спроводе овај споразум.

Члан 7.

Консултације и Протокол о спровођењу

Стране уговорнице одржаће по потреби и по претходном договору консултације са циљем ефикасности сарадње предвиђене у складу са члановима од 1. до 4. овог споразума. Појединости и поступци сарадње договорене у складу са члановима од 1. до 4. овог споразума могу се утврдити посебним Протоколом о спровођењу.

Члан 8.

Заштита личних података

У складу са националним законодавством сваке стране уговорнице надлежни органи страна уговорница наведени у члану 6. овог споразума ће

достављати и употребљавати личне податке, у даљем тексту: „податке“, у оквиру овог споразума у складу са следећим одредбама:

1. Орган стране уговорнице који прима податке, обавестиће орган друге стране уговорнице који је податке доставио, на захтев, о коришћењу достављених података и тиме постигнутим резултатима.
2. Прималац података користиће исте искључиво у сврхе одређене овим споразумом и у складу са условима које је одредио орган који је податке доставио. Коришћење тих података је, поред тога, дозвољено за спречавање и истрагу тешких кривичних дела као и у сврху отклањања значајних опасности за јавну безбедност.
3. Орган који доставља податке дужан је да води рачуна о тачности достављених података као и о неопходности и сразмерности у односу на циљ који се њиховим достављањем жели постићи. При томе, уважиће се важеће забране које национално законодавство предвиђа за достављање података. Уколико орган који доставља податке има разлога да претпостави да се достављањем података крше одредбе националног законодавства или се наноси штета битним интересима лица чији се подаци достављају, исти се неће доставити. У случају достављања нетачних података или података који се нису смели доставити, неопходно је да се о томе без одлагања обавести прималац података. Исти је дужан да достављене податке непосредно исправи или брише.
4. Лицу ће се на захтев пружити обавештење о подацима који о њему постоје и о сврси њиховог коришћења. Његово право на добијање таквог обавештења се заснива на националном законодавству стране уговорнице на чијој територији се подноси захтев о издавању таквог обавештења. Право на давање таквог обавештења се може ускратити ако интерес државе да се обавештење не да, има примат у односу на интересе подносиоца захтева.
5. Уколико се неком лицу у вези са достављањем података у складу са овим споразумом противправно нанесе штета, орган који је примио податке, дужан је да том лицу надокнади штету у складу са својим националним законодавством. Орган који је примио податке, не може се позвати на то да је штету проузроковао орган који је доставио податке. У случају да орган који је примио податке надокнади штету проузроковану коришћењем нетачних података или података чије достављање није одобрено, орган који је доставио податке надокнадиће органу које их је примио пуни износ надокнаде.
6. Орган који доставља податке ће приликом достављања података упозоравати на рокове за чување тих података предвиђене својим националним законодавством, по чијем истеку се исти бришу. Независно од наведених рокова, достављени подаци се бришу након што се испуни сврха за коју су достављени.
7. Орган који доставља податке и орган који их прима обезбедиће да се достављање и примање података евидентира.

8. Орган који доставља податке и орган који их прима дужни су да достављене податке ефикасно заштите од неовлашћеног приступа, неовлашћене измене и неовлашћеног објављивања.

Члан 9.

Упућивање официра за везу

(1) Страна уговорница може по потреби и уз сагласност друге стране уговорнице упутити официре за везу полицијским органима друге стране уговорнице.

(2) Официри за везу имају саветодавну функцију и пружају помоћ без права на самостално вршење полицијских овлашћења на територији друге стране уговорнице. Они дају информације и обављају своје задатке у оквиру упутстава стране уговорнице која их шаље уз поштовање националног законодавства стране уговорнице која их прима.

Члан 10.

Границе сарадње

(1) Свака страна уговорница има право да делимично или потпуно одбије или услови сарадњу у оквиру овог споразума, уколико:

1. сарадња ограничава њен суверенитет, њену безбедност или друге значајне интересе,
2. је сарадња у супротности са њеним националним законодавством,
3. сарадања угрожава њене истраге или оперативне мере у току,
4. је сарадња у супротности са судском одлуком донетом на њеној државној територији,
5. се сарадња односи на радњу извршења која, у складу са законима једне од страна уговорница, није кажњива.

(2) Страна уговорница која одбија сарадњу дужна је да обавести другу страну уговорницу о разлозима њеног одбијања.

Члан 11.

Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу на дан када се стране уговорнице међусобно писмено буду обавестиле дипломатским путем да су испуњени услови за ступање на снагу овог споразума предвиђени њиховим националним законодавством, с тим да је меродаван дан пријема последњег обавештења.

Члан 12.

Рок важења

Овај споразум закључује се на неодређено време. Свака страна уговорница има право да га писмено дипломатским путем откаже. Споразум престаје да важи три месеца од дана када је друга страна уговорница примила обавештење о отказу.

Члан 13.**Регистровање**

Непосредно након ступања на снагу овог споразума Влада Савезне Републике Немачке покренуће његову регистрацију код Секретаријата Уједињених нација у складу са чланом 102. Повеље Уједињених нација.

Сачињено у Берлину, дана 22.03.2016. у два оригинална примерка, сваки на српском и немачком језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна.

За Владу

Републике Србије

др Небојша Стефановић

За Владу

Савезне Републике Немачке

Томас Де Мезијер

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.